

Cucu la Ciclova-română

Cucule de pe prăjină
Vino 'n Ciclova română
Că noi tot te-am auzit
Prin toate sate cîntînd
Cîntă cu al tău glas tare
Fără nici o rușinare
Că pe un deși de răchie
Și-au vîndut a omenie
Și aceștia toți au mîncat
Carne de măgar beteag
Cîntă la acel Romîni
Care pentru bani și stare
S'au vîndut fără rușinare
Vino iute, mai curînd
Să-ți ascultăm al tău cînt
Să îi cîntî de pe mărar
Lui nas gros Străin Moran
Că e al nostru primar
Și mi cîntă lui așa
Ca să-i mai crească burta
Că papricaș el mîrîncă
Pin ca broască el se umflă
Că el votul și-l'a dat
Lui Corcan cel renevat
Apoi pune-te pe flori
Cîntă și la învățător
Că el cîntea și-a călcat
Cînt el votul și l'a dat
Romînului renevat
Apoi cîntă din scăete
Domnului Gheorghe Bribete
Că e notar suspendat
Mult prin sat a colîndat
Voturi el a căpătat
Lui Corcan a i-le da.
Că în trei picioare sta
Tare rău ne huiduia
Și din gură că zicea:
Mai bine dracu să-l ia
Dacă el ne va lăsa
Să votăm cu cine om vrea
Dar noi votul că l'am dat
Lui Vlad! cel adevărat.
Ș'apoi zboară în deal pe nuc
La lingăul de Ion Vuc
Cîntă-i lui de bună seamă
Că și-a dat votul pe zamă
Că în Sasca cînd a intrat
Drept în circumă s'a băgat
Și-au mîncat papricaș mult
La foaie rău i-a căzut
Cucule cu glasul plin
Cîntă-i lui Ion Sărăfin
C'are un cap destul de mare
Dar minte în el nu are
Că el tot așa zicea:
Că el cu Vlad va vota
Cînd alegerea a sosit
El pe Vlad l'a părăsit
Părtași ludel s'a făcut
Că el atunci a votat
Cu Corcanu cel renevat.
Cucule cu rămas bun
Cîntă-i lui Pirțu Păun

Că-l cunoști tu pe peptar
Că-i comunal pădurar
S'a vîndut pe doi crețari.
Și p'un gulaș de măgar
Că a gîndit că-i de mel
S'a vîndut ca un mișel
Și de atunci e cam smerit
Pe la gură-i tot mînjit
Cu untură de măgar
Să-l cunoști că-i pădurar.
Cucule cîntă-li așa
Să-și îndrepte greșala
Că la anul viitori
Să nu fie vînzători.

Tinărul însurat

— Ah, dragă prietene! de cînd am căpătat copilul, nu mai știu unde mi-e capul! Noaptea țipă copilul, ziua țipă nevasta și la birou țipă șeful.

Capul de măgar

Un țăran venise pentru întăia dată în București. Privirea acestui oraș îi făcu o mare întipărire. Cînd ajunse mai înlăuntru orașului văzînd prăvăliile cele mai multe cu felurimi de table și inscripțiuni, el doborî să vadă ce marfă cuprinde fiecare din acestea. El intră dară din întâmplare tocmai într'o zarăfie și nevăzînd nici o marfă espusă la vedere, întrebă pe un om ce să afla întrînsa ce marfă vinde?

Capete de măgar! — fu răspunsul.
Pe legea mea, zise țăranul, trebuie să aibă mare căutare marfa DVoastră, căci nu mai văz decât unul singur în toată prăvălia.

Epigrame

Lăzărică fain vorbește,
Ca ori-care nteligent.
Să-l auzi ce mîndru zice:
Nenea Florea-i — porcolent.

Doamne mult a plîns vecina,
Că-i muri sărac bărbatu,
Dar ca dînsa la pomană
N'avea voie întreg satu...

În grădina vieții mele
Ești un trandafiu ales;
Dar mă doare mult iubito,
Că mă 'npungi atît de des.

Vlăduț

Anafora țiganului

Un țigan hotărînd și el să se gîjească, ca să se facă bun la D-zeu, trimetea în toate zilele pe fiul său la paracisierul bisericei din sat să-i aducă năforă. Paracisierului urîndui-se să fie năcăjit în toate zilele, prinde el odată un gărgăune și îl dă copilului celui mic să îl ducă la tatăl său, zicîndu-i: Na, ține bine, să nu stringi că moare, nici să nu-l lași, că ese din mână.

Asta este năfora mișcată, care se dă numai la oameni, cari și-au sfârșit păcatele și cum o va lua să va sfinții.

Copilul cum o luă în mână o reteză de-a fuga cătră tatăl său, căci îl mușca gărgăunul de mîna și cum se apropie de casă începu să strige: Tateo! Tateo! Cască gura mai curînd, că mi-a găurit năfora mișcată mîna.

Tatăl său cască gura și el îi aruncă gărgăunul în gură.

Finul Romînului

Un Romîn din alea Rodnei ducea un car cu fân la târgul Bistriței.

»Bună ziua veșine«, — îi grăi un sas, care-l întîmpina tocmai cînd intra în târg. Dar unde-unde?

Apoi vezi doară, că la târg, — răspunse românul rîzînd.

Dar șe duci la târg? întrebă sasul.
Romînul privind la carul cu fân apoi — lan vină vecine să-ți spun grăi cătră sas.

Sasul, curios dela fire urmă romînului la o depărtare de vre-o 100 până la 200 de pași.

»Fân duci!« șopti romînul în urechile sasului.
Că asta putut spune tu la mine și acolo la carul grăi sasul.

— Ba nu dragă Hansi, — cuvîntă romînul în ton înțelepțitor: — m'ar fi auzit caii dela căruță și atunci ar fi văzut fânul în car.

Aha! reflectă sasul, înțelepțit. — Alu dracului oameni este voi rumunii!

Cîntă Cucu

Cînte Cuce glăsuește
Si la Romîni povestește
La Romîni din Banat
Din Ungaria și Ardeal
Cari toți sunt frați de un neam
Căci la Mircovăț în sat
Lucru trist s'a întîmplat:
Un votant de al lui Corcan
Ce s'a dat celui pogan
Zicînd: »cînd voi vota cu Corcan
Să-mi ia mintea cel pogan«.
Tochmai Vineri s'a întîmplat
Si blăstămul l'a aflat
Si azi stă el tot în pat
Si la minte vătămăt
El e Vulpe zis buzatu
Blăstămat și de 'ntreg satu
Păziji-vă frați Romîni
Să n'ajungeți tot așa

Gogu

Gogu suferă grozav de dinți. — Moșule!
a-și vrea să scap de afurisita asta de măseal
— Ei bine, haide la dantist, să ți-o scoată!
— La dantist? mi-e fre frică! nu mă duc!
— Atunci cum vrei să scapi de măsea?!
— Să-mi dai să mănânc bomboane cât de
multe!... matale mi-ai zis, că cine mănâncă bom-
boane multe, îi cad dinții!

Certificat medical cu două înțelesuri

O bucătăreasă nu putea să găsească un loc,
pentru că fosta ei stăpână îi scrisese în con-
dicuță următoarele rânduri:

Femeia Iuliș a fost la mine bucătăreasă, timp
de trei luni. A fost nevoită să părăsească ser-
viciul din cauza unei boli grele de stomac ce o
căpătase eu, stăpâna ei.

Voinicia țiganului

Ai fost țigane în foc? — întrebă cine-va pe
un țigan sosit din cătănie.

Numai pe lângă ei! — răspuse țiganul.

Dar în bătaie fostai?? ?

— Hm! — răspuse purdelul. — Vezi aceia-
lucru naibei, că unul te ține la cap, altul la
picioare, iară al treilea da!

Bocitul țiganei

Unei țigane murindu-i un copil, și pe când
îl ducea la groapă îl bocea astfel: Aoleo! aoleo!
parcă-l văd că să duce în raiu și să-i dea sf.
Retrea chelle raiului pe mâna lui, și el fiind
mic o să le piardă, și pierzându-le o să-l bată
Dumnezeu pân' la lua dracu!

Cătănești din Dalmația

Așa zise gândul meu
Să mai scriu ceva și eu,
Așa zise dorul mie
Să mai scriu o poezie,
Poesie d'un fecior
Să-mi mai alin al meu dor.
Bucuria când resună
Ori-ce inimă îi bună
Sufletele se resfătă
Cu nespusa lor dulceță
Strinătatea când apucă
Trupul, oasele se uscă,
Sângele se'nveninează
Și viața 'n grab' scutează.
Norocirea mea în lume
Ea s'a stins ca un cărbune
Ce o priveam ca o floare
În lumea mirositoare
Dar iată nenorocirea
Imi pizmue fericirea
Mi-a răpit-o făr' de veste.
Și acum nici nu mai este.
Șbură ca o păsărică
În aer când se ridică,
Și se duce cătră soare
Pân' se pierde din vedere.
Bucurie, bucurie
Vorbă tristă în pustie
Pretutindeni te-am căutat
Nicăiri nu te-am aflat,
În lume numa'n Banat
Acolo ești de aflat.
Dar perși ca și un fulger
Nu ești fericitul înger.
După tine nu mai umblu,
Că ești rece ca și plugu,
Și 'n lume tu cu tot omu
Te joci ca visul cu somnu.

*

Du-te Cucule și sboară.
Cartea asta subțioară
Ia-o și-o du la al meu iubit
C'o fi tare necăjit.
Căci s'a împlinit o lună
De când n'am luat carte'n mână
O fi tare supărat,
O gândi că l'am zuitat
Spune-i dragă păsărică
Că lelița nu-l zeuită,
Cucule sboară în sus
Și te du, unde ți-am spus
Și te lasă jos în vale,
De vezi dragul unde-o stare,
Noaptea unde s'o culcare,
Fii-o patul bin' chitit
Ori c'o fi piea necăjit,
Să 'ntorci cucule de loc
Și să-mi spui, că nu mai pot,
Toată lumea mă întrebă
De ce-s tineră și slabă,
Tristă, slabă cum n'oi fi
Ce-am pierdut, n'oi mai găsi,
C'am pierdut un bine mare,
S'am remas plină de jale.
Când gândeam că am mai mult
Am pierdut și ce-am avut
Când credeam că mi-i mai bine
O; amar și vai de mine.
Spusu-ți-am bădiță spus
Când am fost cu tine sus
Să iubești pe unde umbli
Să nu ai atâtea gânduri
Că gândurile nu sunt bune
Că eu le-am pățit în lume,
Iubește cât vei umbla
Nu-ți mai opri inima
Căci destul nu iubesc eu
Și mă usc de dorul teu
Te sărut iubitul meu.

*

Noaptea tristă 'ntunecoasă
Marea geme furioasă
Ceri acoperit de nor
Și în piept simt'eu un dor.
Căci de-ar fi un cer cu stele
Steaua grea vieții mele
Aș putea ca s'o zăresc
Și să-i spun că o zăresc,
Ah, de ce n'am o putere

Să fac sgomot în tăcere,
Să prefac noru'n senin
Și durerea să-mi alin
C'atunci ași avea încredere
La steaua vieții mele
Și-aș putea ca să-i grăesc
Că tot pe ea o iubesc
Frunză verde de bujor
Mi-a trimis bădița dor,
Și eu i-am trimis 'napoi
Pe frunzița de oltoane
Să m'astepte pân' la toamnă
Că atunci când voi sosi
Mai departe ne-om iubi.

Nicolae Voina,
soldat în Dalmația

Între doi soți de curînd luați

Ea: Spune-mi, dragă Ionel, cum ai trăit ina-
inte de m'ai luat?

El: Am trăit mult mai ieftin!

La un bal

O doamnă văduvă face cunoștința unui domn.
Ea: Păcat, domnule, că nu te însori, la vîrsta
dumitale...

El: Păi sunt însurat, doamnă.

Ea: Ești însurat? Ce păcat!

Marele proprietar

Un mare proprietar lăsă odată vre-o duzină
de arendași d'ai lui să-i aresteze, din cauză că
rămaseră cu plățirea aranzii în restanță. Dar
mai târziu cum să întîmplă, că și proprietarul fă-
cuse o sumedenie de datorii, astfel că îl era
peste puțină a-și le plăți și în urmă creditorii
lui îl arestară și pe el. Un prietin mîngăie pe soția
proprietarului, care era mîhnită din cauza acea-
sta cu următoarele vorbe dulci: »Fi liniștită
scumpă Doamnă, că el șade între arendașii lui,
ca un tată în mijlocul familiei sale.

Cum se judecă în cer păcatele?

Pământul, țărâna cădea cu sgomot pe sicriu. Crâsnecul și teologii ce stăteau împrejurul groapei cântau cu un glas tare »în veci pomenirea lui«. Preotul spunând încă o rugăciune aruncă țărână în groapă peste sicriu, pe care doi muncitori trăgeau cu sapa țărâna ca să isprăvească mai iute. Mereu să îndepărtară toți oamenii, numai cei doi muncitori mai rămăseră îndărăt, cari după ce sfârșiseră cu acoperitul, înfipseră crucea cea de lemn lângă groapă, ba unul mânios scupă una și zise tare:

— Praznecul lui, se vede că a fost înmormântarea unui preot, căci nici unul nu ne-a dat bacșis.

Apoi luară sapa pe umăr și plecară din țintirim. Iar sufletul mortului care plutea acolo deasupra mormântului, își luă drumul către oraș. După legea sufletelor sufletul mai avea drept să viziteze locurile acelea, pe unde și-a petrecut viața. Mai putea să viziteze pe aceea cari i-a iubit, de cari în viață îl lega vre-o amiciție. Și acum când scutură de pe el toată țărâna s'a transformat din nou în aceea ce era, în scântee dumnezească, în un suflet dumnezeesc, care poate pătrunde în inimă și ceti în sufletele oamenilor. Sbură către oraș. Să nisiauă către biserică episcopescă, în a cărei vecinătate e teologia. Voi să privească mai odată în seminar în care trăia începând din copilărie. Căci în viață era un sărman preot, și faptul acesta îl duse în mormânt. Că așa de iute trebuie să lasă viața această pământescă, cauza a fost că preotul mai de multe ori mânca mâncări de post, decât slastă, iar sângele lui era ars de o poftă nebună și un foc ascuns îl mistuia.

Plămânile, inima și sângele preotului aveau un defect mare, și cauza aceasta îl duse mai de grabă în mormânt. Pe când sbura deasupra palatului episcopesc observă că în palat e o încurcatură mare. Se coborî pe ramul unei ferestri și văzu că înăuntru puneau chiar un catafalc.

— Uită mă, — gândi el, aici e precum se vede un mort. — Cum observa el prin sălile cele pompoase, pe un catafalc vedea cadavrul episcopului, a cărui mână sbărcită o sărutase de atâtea ori. Sufletul preotului, care nu avea nici un neam pe pământ, nu se duse mai departe. Se opri acolo lângă mort. Se așeză pe marginea sicriului și aștepta momentul, când vor așeza spre odihna vecinică trupul preotului în criptă, și până când sufletul eliberat va sbura în sus către cer

și se va prezenta înaintea tronului lui Dumnezeu. Așa se gândia sufletul preotului că are datorință de a aștepta sufletul episcopului, căci doară e departe raiul și are să facă și așa un drum foarte lung. Credea că nu numai că face cu aceasta un bine, ci are chiar datorința de a ajuta și servi sufletul bătrân al capului bisericesc care cu siguranță va ocupa loc la tronul strălucitor al Domnului, până când el un sărman preot, trebuie să se mulțumească dacă va căpăta un loc măcar la spatele îngerilor cari se îngrijesc de raiul cel frumos, ba poate că-l trimit în alt loc pentru păcatele ce le-a făcut, căci câte odată i-se sbătea inima și îi ardea sângele când prin fereastra seminarului se uita către fetele de țărani și priveau picioarele lor musculoase și goale, când aceștia udau straturile de flori din grădina episcopescă. Sta acolo pe marginea sicriului. Văzu cum veneau pe rând canonii. Ingenunchiau înaintea catafalcului episcopesc bătându-și peptul, încrucisau mâinile, parcă s'ar fi rugat. Iar sufletul, care cetia în inimile oamenilor, văzu că de acolo nu se înalță către cer cuvintele rugăciunii și, că nu iertarea pentru păcatele sufletului episcopului o vor duce îngerii la tronul lui Dumnezeu, ci fiecare socotea, că cine va fi urmașul la scaunul episcopesc. Văzu neamurile, cari se văteau, amețiau, iar unii țineau ceapă la ochi ca să poată înșela câte o lacrimă. Iar unii la alții se uitau cu ochi răi. Fiecare îl trimitea pe celălalt în fundul iadului și toți socoteau că oare cât va primi din averea episcopului, conform testamentului făcut de el.

Cinci zile ținu ceremonia. În ziua a șasea așezară cadavrul bătrânului episcop în cripta cea rece. Când se închise ușa criptei, sufletul părăsi trupul episcopului. Să nisiauă în sus către cer, ca să ajungă mai iute la tronul Domnului. Un sunet fricos și modest îl opri. Sufletul episcopului se întoarse îndărăt.

— Sfinte părinte! — zise sufletul preotului — înaintea morții tale am închis, adecă corpul meu, — ochi pe veci, De atunci am stat lângă sicriul tău, așteptând ca să primești serviciul meu, și ca la olaltă să facem calea lungă către lumea cea strălucitoare.

— Vino! răspunse episcopul, apoi plecară la calea cea lungă.

Erau foarte mulți cari au ajuns mai înainte și toți ingenunchiând așteptau judecata vecinică a judelei. Atotputernicul judeca cam strict. Aceea, cari erau pe pământ mari și tari, fură aruncați unul după altul în fundul iadului, și cari erau săraci și cerșetori, pe cari îngerii îi îmbră-

cau în haine de aur și căpătau loc în raiul ceresc.

— Episcopul Stefan! — strigă îngerul de pe treptele tronului.

— Episcopul păși înainte. Îngerul Gavril deschise cartea cea mare a porții, în care e scris tot păcatul, fapta bună ori rea a fiecăruia.

Îngerul Mihai sta acolo cu cumpăna și precum Gavril înșira faptele bune ori rele, așa arunca el în cumpăna ponderile.

— Gavril ceti tare:

Ai fost aschet. Ai disprețuit toate bunurile pământești. Nu ai cunoscut sărutarea femeescă, nu ai îmbrățișat corp femeesc. Ai trăit sărac, poate mai rău decât ori care servitor din palat. Ai tras bucata dela gură ta numai de aceea, ca să poți strânge bani mai mulți, iar pe banii aceștia ai zidit spitaturi, ai ajutat pe văduve, pe săraci și orfani.

Ceata pompoasă a episcopilor dedea din cap, semn afirmativ. Fața lor se îmbucură că vor avea un nou soț. Pentru că cine e mai demn pentru bunurile cerești decât nu acela, care ar fi putut să se îndoape pe pământ de toate poftele pesătoase ale trupului și el totuși chiar și prin chinuirea trupului său, ai abzis de toate acestea.

— Ai zidit biserici, școli, iar tot venitul averii tale l'ai sacrificat pentru scopuri filantropice. O parte a cumpenei era atît de plină cu fapte bune, încât d'abea s'ar mai fi putut așeza ceva. Cealaltă parte a cumpenei, a păcatelor sta încă goală.

Atunci păși înainte un alt înger și îl întrebă pe Gavril:

— Ai sfârșit?

— Da — răspunse cu fața vioasă îngerul Gavril — și așa cred că tu, care din porunca lui Tatăl pășești ca pârător, nu vei găsi nici o faptă, care să fie în defavorul clientului.

Atunci îngerul pârător băgă mâna sub mantaua sa și aruncă în cealaltă placă a cumpenei un iepure și o reverendă zdrențoasă. Deodată se mișcă cumpăna, se îndreptă, se stabili, ba se aplecă către cealaltă direcție, care arată calea iadului. Pe fața sfinților se ivi norii durerii. Sus pe tron se auzi glasul judelei atotputernic.

— Inger pârător, vorbește!

— Dumnezeule Atotputernic! Acest episcop a făcut multe binefaceri și oricum am cercetat viața lui, nu am găsit mai multe păcate, decât aceste două. Odată a călătorit sufletul acesta în un sat ca să-și vadă averea sa și ca să vadă ce rod va fi. Cum privea el din trăsură observă cum se ospătea în grâu un epure.

— Ioanel — strigă către servitor — sări jos din trăsură și

aruncă cu petrii asupra epurei acela să se ducă ca să nu-mi măn-ce grâul.

Servitorul dete cu o peatră mare după epure, care se ospăta în grâu cu cei doi fii mici ai lui. Când aruncă peatra, mama epurilor fugi după ea fugia și un micuț, dar celalalt nu, căci fu omorât de peatra aruncată.

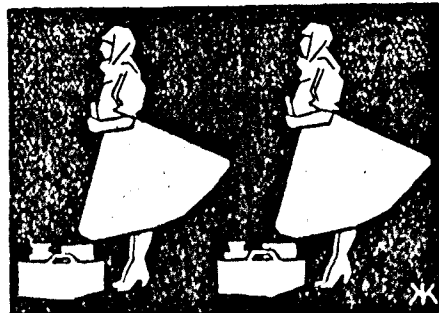
Această reverendă e apoi a preotului aceluia, care stă acolo la spatele sfinților adunați. Pentru că vezi domnul episcop, ca să poată economiza și ca în testament să poată lăsa vreunei instituțiuni de binefacere mai mulți bani, într-o seară când nu putea dormi, hotărî, că în seminari, unde teologii, în număr de vre-o cincizeci, cari până acuma primeau pe an două reverende, să nu le dea pe an decât una, și anume cea mai slabă de vară.

Și era așa de frig, că a căpătat aprindere de plămâni acest preot, care veni cu episcop aci în rai.

Fața îngerilor se întunecă. Judele atotputernic, a cărui nume e dreptatea vecnică, zise în un ton puternic:

— Mult bine ai făcut, dar în binefacere nu te-a mânat bunătatea sufletului tău ci dorința, ca urmașii să scrie în cărți, să picteze, să sculpteze binefacerile tale evlavioase și se însemne numărul lor. Numai atunci a grăit dreptate buzele tale, numai atunci ți-ai arătat natura adevărată a inimei tale, care e tare ca stânca, când chiar și animalul l'ai conturbat dela masa întinsă, care eu am așternut-o pentru fiecare ființă, și ai răpft haina călduroasă de iarnă dela aceia, cari au fost mai neputincioși decât ori-care servitor al tău, căci atâr-nând dela grația ta, nu puteau să se vaete, să se răscoale contra dispozițiunilor tale bune. Pentru că adevăr grăesc vouă, acela care face bine numai ca ochii lumii să vadă și buzele oamenilor să-l laude, acela face numai păcat. Pentru că e scris în evanghelia lui Matei cap. 23, vers 12.: Dacă cineva se laudă, acela se deosește...

— Dute îndărăt în focul curățitor și dacă te vei curăți de păcate te voi primi în împărăția lui Lazăr.

TELEFON 101-72.

**Ludwig Hinterschweiger
Adolf Bleichert & Co.**
G. m. b. H., Lichtenegg 18 bei
Wels Ober-Österreich.

Fabricație specială de

mașini p. fabricii de țigle

mașini de transport și
instalațiuni de trans-
misiune, construcția cea
mai modernă. — Rep-
resentantul p. Ungaria:

HAROSKA FERENC
Budapesta, VI., Váci-körút 33.

Hotel „ORIENT”

Budapesta, Rákóczi-ut 42.

Renovată radical. 85
camere cu luminăție
electrică. Prefurile
camerelor dela 3 co-
roane în sus. Servi-
ciu prompt și con-
științios. — Roagă bi-
nevoitorul sprijin:
Proprietarul.

Câteva cuvinte asupra boalelor secrete!

E trist, dar în realitate adevărat că în vremea de azi bătătoare la ochi mulțimea acelor oameni, a căror sânge și sucuri trupești sunt atrofiate și cari în urma ușurimei din tinerețe și prin deprinderi rele și-au sdruncinat sistemul nervos și puterea spirituală. E timpul suprem ca acestei stări îngrozitoare să se pună capăt. Trebuie să fie cineva care să dea tinerimei deslușiri binevoitoare, sincere și amănunțite în tot ce privește viața sexuală — trebuie să fie cineva căruia oamenii să și încredințeze fără teamă, fără sfială și cu încredere necazurile lor secrete. Dar nu e în deajuns însă a destăinui aceste necazuri ori și cui, ci trebuie să ne adresăm unui astfel de medic specialist, conștiințios, care știe să dea asupra vieții sfaturi bune sexuale și știe a ajuta și morburilor ce deja eventual există atunci apoi va înceta existența boalelor secrete.

De o chemare atât de măreață și pentru acest scop e institutul renumit în toate țeara al Dr. PALÓCZ, medic de spital, specialist (Budapesta, IV., Muzeum-körút 13., unde pe lângă discreția cea mai strictă, primește ori cine (atât bărbații cât și femeile) deslușiri asupra vieții sexuale, unde singele și sucurile trupești ale bolnavului se curăță, nervii i-să întăresc, tot organismul i-se eliberează de materiile de boală, chinurile sufletesti is ne liniștesc.

Fără conturbarea ocupațiilor zilnice Dr. PALÓCZ vindecă deja de ani de zile repede și radical metoda lui proprie de vindecare, chiar și cazurile cele mai degrese, ranele sifilice, boalele de țevă, beșică, nervi și șira spinării, începuturile se confusie a minții, urmările onaniei și sifilisului, erecțiunile de spaimă, slăbirea puterii bărbătești (impotența), vâlmășurile, boalele de sânge, de piele și de toate boalele organelor sexuale femești. Pentru femei e sală de așteptare separată. În ceace privește cura, depărtarea nu e piedică, căci dacă cineva, din orice cauză, n'ar putea veni în persoană atunci i-se va da răspuns amănunțit foarte discret prin scrisoare (în epistolă e de ajuns a se alătura numai marca de răspuns). Limba română se vorbește perfect. După încheierea curei, epistolele se ard, ori la dorință se retrimite fiecăruia. Institutul se îngrijește și de medicamente speciale. ... Vizitele se primesc începând dela 10 ore a. m. și până la 5 ore p. m. (Duminecă până la 12 ore a. m.)

Tratament și cu Salva-
re. — E. Ehrlich 606.

Adresa: Dr. PALÓCZ, medic de spital specialist în Budapesta, dela 1 Noembrie anul trecut) IV., Muzeum-körút nr. 13.

Dro-
gheria **Krisztián Jenő**

Telefon 42-55. Telefon 42-55.

P. T.

Imi iau voia a Vă aduce la cu-
noștință, că am deschis în

Gyár-uteza subț nrul 42

un magazin de articlii, droghe-
rice, art. chemici, de gumă, ban-
dage și articlii pentru gospodărie.

Cu deosebită stimă
Krisztián Jenő.

Dacă săraca ori bogata vrea să
fie frumoasă, atunci folosește numa

Crema Santa Rosa
și pudra Santa Rosa

Depositul general al tuturor me-
dicamentelor și specialităților:

Farmacia NÁDOR a
drului Székely Ernő

Ó cs. kir. Fensége József Főherceg
udvari szállítója.

Budapesta, VI., Váci-körút 17.

Hotel la Băile Lukács

Budapesta, Zsigmond-utca 46.

Sunt odăi parter și în etajul I,
aranjate cu tot confortul, cu
iluminăție electrică etc. Prețuri
reduse. Serviciu prompt. — Se
roagă de sprijinul m. on. public

HOTELUL LA BĂILE LUKÁCS
Budapesta, III., Zsigmond-u. 46.

Sălile de model de mo-
bile artistice ale firmei
Domokos és Ribárszky

Sălile de model:
Liszt Ferenc-tér 15.

Telefon 144-96.

Fabrică:

Köris-utca 31.

Telefon 143-49.

Budapesta, Liszt Ferenc-tér 15

Cantorul bisericesc

De George Bujiganu

se află de vânzare nu
Administrația foii noastre. —
Cuprinde pe 444 pagini mari:
Rînduiala Vecerniei, Utreniei,
Liturgiei pe opt glasuri, împreună
cu rînduiala serviciului tuturor
sărbătorilor de peste an și a
tipicului bisericesc.

Prețul: broșat 10 Cor.
legat 12
Pentru porto e a se alătura 92 f.

Haris, Zeillinger és Társa

Furnisorii carfil ces. reg. : Fondat la 1826.
Budapesta, IV., Váci-utca 16.

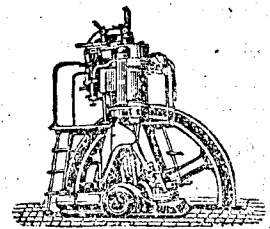
TELEFON 10-55.

Mare deposit de plină, fețe de masă
și albituri. Specialități de trusouri de
mirese. Albituri de masă și de așter-
nuturi.

La „Stena Albastră”

Motoare „OTTO” cu gas (de ilu-
minățiune), ben-
zină benzol, gaz de absorpțiune,
locomobile cu benzină, locomo-
tive, cumpăne pentru iluminați-
une, și cumpăne cu pompă, mo-
oare de presiune înaltă cu ulei
brut, se pot căpăta num. la

Fabrica **LANGEN & WOLF**

de motoare **Budapesta, VI., Váci-körút 59. sz.**

Atelier propriu pentru reparaturi are în:
IX., Mester-utca 31.

Budget gratuit!

In Zagrab: Frankopanska-ulice no. 14.

Lányi Testvérek
mechanici

Intreprindere electrică concesionată de
lege

Budapesta, VII., Damjanich-utca 9.
Telefon 137-88.

Efeptuin lucrări Avem depoăt de toți
de iluminație și articlii cari cad în
de transmisuini de bransa aceasta, forta.
Precum și ins, lămpile „Wolfram”,
talaiă aparatelor, de srop-al și între-
ținerea și toate în bună stare a celelalte
corpuri lampelor candescente, can-
delabre etc.

La chemare telefonica venim imediat.

Magasinul de articlii

pentru aranjamente de bucatării al
firmei

Özv. Székelyné és Tsa

Budapesta, Várház-körút Nr. 12.

Recomandă depositul său bogat în
toți articlii de gospodărie.

Fiecare cumpărător obține 10% rabat.

Sarkadi Imre

ciasornicar și giuvaergul

Budapesta, VIII., Üllői-ut 36.

(vis a vis de muzeul comercial)

Mare asortiment de totfelul de ciasor-
nice și giuvaericeale. Preturi ieftine.
Serviciu prompt și conștiințios.

Telefon: «Józsei» 5-89.

Telefon 101-09 Telefon 101-09

Col mai ieftin izvor de targuit.

Magasinul de mode de domni, dame și de
pălării al lui

Stach M. Marcell

Budapest, IV., Muzeum-körút 37.

Specialități: de cravate, guler și manșete,
bluse și juupoane fabricație
proprie, precum și costuri de copii. — Arbituri
fabricație proprie. — 5 procent rabat.

Magasinul de pălării și de
mode de domni

VIRÁG GYULA

Budapesta, IX., Ráday-u. 14.

Pălării engleze, italiene și indigene.
Pălării tari dela 4.- Cor. în sus
Cilindrele să calcă imediat.

**DACĂ DVOASTRĂ
DORITI SĂ VA PROCURATI
O GARNITURĂ DE ÎMBLATIT CUMOTOR
ECONOMICĂ**

**CU FUNCȚIUNE SIGURĂ CU CAPA-
CITATE DE LUCRU EXCELENȚĂ
ÎN PREȚ FAVORABIL, LANGĂ CONDIȚIONI
DE PLATA AVANTAGIOASE EN GARANȚIA
DE PLINA ADRESATI-VA LA
INTREPRINDEREA COMERCIALĂ DE MASINI
AGRICOLE SI INDUSTRIALE.**

SZÜCS ÖDÖN
BUDAPEST, VI. NAGYMEZŐ UTCA 66 SZ. AY
CARE VA TRIMETE LA DORINȚA FARA
PLATA, PREȚ CURENT ÎN FRUNȚA...